

посяше кесія, която и празна ако да бъше не липсваще отъ полса на тогашните хора.

Жителите на Помпей безгрижи и предадени на веселбытѣ, рѣдко обръщащи вниманіе на физиономіата и на дѣйствіята на другите, но негодованіето и горчевината тѣй ясно са проявяваха на лицето на описаный мужъ, когато гледаше религіозния обредъ и множеството което са качеше по стълбата на храма, щото неговътъ видъ непремѣнно трѣбаше да са забѣлѣжи и да привлече любопытството на мнозина.

— Кой е този циникъ? попита единъ търговецъ другаря си който бѣ златарь.

— Олипію, отговори златарътъ който ся счита за Назарянинъ; търговецътъ истрѣпихъ.

— Ересъта на Назарянинъ произвожда ужасъ! рече на другаря си съгласъ изъть и растреперанъ; казавъ че въ тощните си събрани наченватъ обреда си съ заклаваніето на *повородено дѣте*, тѣ смъ коммунисти. Ако учението имъ са распространени, какво остава тогасъ на търговците и на златарите?

Нанстини! рече златарътъ. Тѣ никога не посѫдятъ скъпоцѣнии украсенія, и къняжътъ когато видѣтъ змія, когато всичките наши украсенія иматъ очертаніе на змія.

— Не видишъ ли, рече другий третий който пристъпилъ при тѣхъ, не видишъ ли ты златарю, какъ на кръво той изгледва свѣтилището и жрецигъ? Сега той непремѣнно кълие храма. Знаешъ ли, Цезарие, че този мръсникъ, като минуваше презъ денътъ покрай дугения ми и ма видѣ че правяхъ статулъ на Минерва, рече ми че строшилъ бы я ако да бъше мраморна? да строишъ богинята! извикахъ азъ. Каква богиня? отговори безбожникътъ, тя е злоторънъ демонъ, и си отиде като хуляше. Туй търпи ли са? Трѣба ли да са чудимъ дѣто толко съ страшно са потърси земята минната пошъ? Тя не можаше да носи тогози безбожника, но какъвъ безбожникъ думамъ, полошъ! той презира изѧщиятъ искуства. Тежко

или постановленіе и тосъ часъ този законъ или постановленіе уро-
часва и умира. Лошото око въ нищо не различава отъ обыкновен-
ното око. Заради туй човѣцътъ съкоги съ ся боили и отбѣгвали
найвече кръвите или повредени очи. И въ съверните даже страни
окото са е считало съкоги за съдалище на магіята, по днесъ жены-
тѣ, и безъ да иматъ кръви очи, съ най искусни вълшебници;
виждате колко смы надминали наѣшитъ праотци.